

Science "da Paralel Evrim Masalı

Science dergisinin 19 Mart 2004 sayısında Hopi E. Hoekstra ve Trevor Price isimli araştırmacılar tarafından "Parallel Evolution Is in the Genes: Paralel Evrim Genlerde" başlıklı bir yazı yayınlandı ¹. Yazarlar, benzer renk desenlerinin sözde evrimsel olarak uzaktan bağlantılı oldukları varsayılan kuş türleri arasında görüldüğünü anlatıyor, bunun da paralel evrimin bir sonucu olduğunu iddia ediyorlardı.

Science dergisinin 19 Mart 2004 sayısında Hopi E. Hoekstra ve Trevor Price isimli araştırmacılar tarafından "Parallel Evolution Is in the Genes: Paralel Evrim Genlerde" başlıklı bir yazı yayınlandı ¹. Yazarlar, benzer renk desenlerinin sözde evrimsel olarak uzaktan bağlantılı oldukları varsayılan kuş türleri arasında görüldüğünü anlatıyor, bunun da paralel evrimin bir sonucu olduğunu iddia ediyorlardı.

Paralel evrim iddiası, herhangi bir özelliğin (renk deseni gibi) ortak bir atadan ayrıldığı varsayılan türlerde ayrı kollardan, ancak paralel olarak, yani aynı evrimsel özelliği meydana getirecek aşamalarla evrimleştiğini varsayar. Bu yazıda araştırmacıların paralel evrim iddiasına kanıt gösterdikleri bulgu değerlendirilecek, paralel evrimin gerçekte bir "açıklama" değil, "açıklamadan kaçınma" olduğu ortaya konacaktır.

Hoekstra ve Price, söz konusu yazılarında kendilerince "uzaktan akraba" olarak nitelendirdikleri kuşlarda aynı desenlerin hangi genlerin faaliyetleriyle üretildiğinin bilinmediğini belirtmektedirler. Bununla birlikte Science" in aynı sayısında Nicholas I. Mundy ve arkadaşlarınınca yapılan bir başka araştırmaya ² dayanarak, paralel evrimin moleküler temellerinin anlaşılabilceğini öne sürmektedirler.

Mundy ve arkadaşlarının çalışmasında, uzaktan akraba olduklarını varsaydıkları, iki arktik kuş türünün bir geninde tek bir mutasyon belirlendiği bildirilmektedir. Sözkonusu gen, tüylerin melanizm (koyu renklilik) derecesini kontrol eden mekanizmada görevlidir. Bu genin mekanizmadaki rolü özetle řu şekildedir:

1. Gen tarafından bir reseptör üretilmektedir (reseptör: Bir hücrenin içinde ya da duvarında bulunan ve belli bir maddeye bağlandığında hücrede belli fizyolojik etkiler meydana getiren molekül.)
2. Bu reseptör, melanosit hücrelerin zarında bulunmaktadır. (melanosit: memeli ve kuşlarda melanin, yani melanizm meydana getiren maddeyi sentezlemeyle görevli hücreler)
3. Bir hormon bu reseptöre bağlanmak suretiyle melanosit hücreleri uyarmaktadır.
4. Böylece hücrenin melanin üreten mekanizması çalıştırılmış olmaktadır.

Ayrıca bilim adamları, ortaya çıkardıkları mutasyon ile kuşların tüylerindeki renk çeşitliliği arasında karşılıklı ilişki (korelasyon) tespit ettiklerini bildirmektedirler. Hoekstra ve Price da bu bulguyu paralel evrim senaryosu doğrultusunda umut verici bir gelişme olarak yorumlamaktadırlar. Ancak melanizmin genetik altyapısı, tek bir mutasyonla açıklanmayacak kadar karmaşıktır. Nitekim Hoekstra ve Price, melanizmi farelerde kontrol eden gen sayısının **100'e yakın** olduğunun bilindiğini yazmaktadırlar. Fareler üzerinde yapılan araştırmalardan yola çıkılarak, 100'e yakın genle kontrol edildiği tahmin edilen melanizm, kuşkusuz çok daha kompleks genetik temellere sahiptir.

Sözkonusu mutasyondan yola çıkılarak, böyle karmaşık bir mekanizmanın ilgisiz kuş türlerinde birden çok defa evrimleştiği inancına pay çıkarmak, derin bir hayalgücünün ürünüdür. Burada gözden kaçırılmaması gereken bir nokta, evrimcilerin bu karmaşık genetik mekanizmayı tesadüfi mutasyonlarla açıklamaya çalıştıkları halde, mekanizma üzerindeki tek bir genin kökeninin dahi tesadüf açıklamalarını reddediyor olmasıdır. Yapılan hesaplamalar, bir geni oluşturan yüzlerce nükleotidin doğru sıralamada tesadüfen oluşabilmelerinin kesinlikle imkansız olduğunu göstermiştir. Evrimci bir biyolog olan Frank Salisbury bir hesaplama yapmış ve böyle bir olayın gerçekte oluşma olasılığının, "aklın kavrama sınırlarının ötesinde olduğunu" söylemiştir:

Orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 amino asit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise, yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi, 4 1000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir ³.

Görüldüğü gibi sözkonusu mutasyondan yola çıkılarak paralel evrim senaryosunun bir gerçekte olarak sunulmasının bilimsel bir dayanağı bulunmamaktadır. Aslında renk desenini meydana getiren genetik mekanizmanın sözde evriminin, ortaya çıkarılan tek bir mutasyonla açıklanır olduğunu düşünmek,

rastlantısal olarak bir harf yazmış bir bebeğin bir ansiklopedi yazabileceğini öne sürmek gibidir.(Mutasyon çalışmalarında elde edilen bulgular, canlıların DNA'sının, evrim teorisinin savunduğu gibi mutasyonlarla gelişmiş olamayacağını göstermektedir. Bu konuda bkz. [Mutasyonlar](#))

Dahası, bu bulguyla desteklendiği öne sürülen paralel evrim iddiası en baştan geçersizdir. **Çünkü bu iddia ile açıklandığı izlenimi verilmeye çalışılan benzerlikler gerçekte evrimi reddetmektedir.**

Paralel Evrim: Gerçeklerden Kaçan Dogmatik Evrimcilerin Masalı

Science"daki yazıda bilimsel bulguyla desteklendiği izlenimi verilen paralel evrim aslında uydurma bir senaryodan ibarettir. Bu senaryo, evrimcilerin filogenetik açıklamalarını reddeden gerçeklerin bir dogma olarak benimsenen evrime uydurulması ihtiyacından doğmaktadır ve bunu savunmak, dogmatik evrimciler için bir **zorunluluktur** . Bunu yapmamak, hayali evrim ağacının uzak dallarındaki türlerde görülen benzer özellikler evrim dışı bir açıklamayı, yani yaratılışı kanıtlayacağı için, evrimciler açısından kabul edilebilir bir tutum değildir. Aşağıda keseli ve plasentalı memeliler arasındaki benzerliklerle ilgili bilimsel açmaz incelenerek, paralel evrim iddiasının aslında bilimsel gerçeklerin evrim teorisine oluşturduğu bir açmazı aşmak için desteklenen, göstermelik bir hikayeden ibaret olduğu ortaya konmaktadır.

Memeliler üç temel kategoriye ayrılır; plasentalılar ve keseliler (marsupials) ve monotremeler. Evrimciler, bu kategoriler arasındaki ayrımın memelilerin henüz ilk başlangıcında doğduğunu ve her iki kategorinin birbirlerinden tamamen bağımsız olarak ayrı birer evrim tarihi yaşadığını varsayarlar. Ancak ne ilginçtir ki, keseliler ve plasentalı kategorilerinde birbirlerinin neredeyse aynı olan "çiftler" vardır. Kurtlar, kediler, sincaplar, karınca yiyenler, köstebekler ve fareler, hem plasentalılar kategorisinde, hem de keseliler kategorisinde birbirlerine çok benzer yapılarıyla bulunmaktadır.

Yani evrim teorisine göre, birbirlerinden tamamen bağımsız mutasyonların, bu canlıları ikişer kez "tesadüfen" üretmiş olmaları gerekmektedir! Bu gerçek, evrimciler açısından başağrısının çok ötesinde sıkıntılar yaratacak bir sorundur.

Kuzey Amerika kurdunun kafatası

Tazmanya kurdunun kafatası

Plasentalı ve keseli memeliler arasındaki ilginç benzerliklerden biri, **Kuzey Amerika kurdu ile Tazmanya kurdu** arasındadır. Bu canlılardan ilki plasentalılar, ikincisi ise keseliler sınıflamasına dahildir. Evrimci biyologlar, bu iki farklı canlı türünün tamamen ayrı birer evrim tarihine sahip olduklarına inanırlar. (Avustralya kıtasının ve çevresindeki adaların Antartika'dan ayrılmasından itibaren, keseli ve plasentalı memelilerin ilişkilerinin kesildiği varsayılır ve bu dönemde hiçbir kurt türü yoktur.) Ancak ilginç olan, Tazmanya kurdu ile Kuzey Amerika kurdunun iskelet yapılarının neredeyse tamamen aynı olmasıdır. Özellikle kafatasları, soldaki resimlerde görüldüğü gibi, birbirlerine olağanüstü derecede benzerdir.

Birbiriyle ilgisiz evrimsel süreçlerde evrimleştiği varsayılan memelilerin birbirlerine bu kadar benzer yapıya sahip olması, benzerliklerin ortak atadan kalıtımla aktarıldığı iddiasını çökertmektedir. Çünkü evrimciler, benzer yapıların ortak atadan kalıtımla geliştiğini iddia etmekte ancak bu memelilerin atalarının ortak olmadığını kabul etmek zorunda kalmaktadırlar. Ancak evrimciler evrimi, kanıtlar karşısında doğru olanla değiştirilebilecek bir bilimsel tez değil, felsefi

nedenlerden ötürü benimsedikleri bir dogma olarak savundukları için bu açmazı kabullenmek yerine, onu bir uydurma masalla örtbas etme yolunu seçmektedirler. Bu masala göre bu iki memeli türü, benzer çevresel etmenler gibi faktörlerden kaynaklanan benzer sözde evrimsel baskılar nedeniyle bu yapıları birbirlerine paralel olarak geliştirmiş olmalıdırlar.

Paralel evrim (veya yakınsak evrim: convergent evolution[*]) olarak bilinen bu model, tümüyle hayali ve bir o kadar da akıldışıdır. Bu benzer yapıların ayrı kıtalarda mutasyonlarla geliştiğini öne sürmek, ayrı kıtalarda milyonlarca kez atılan birer çift zarın, aynı sırayla, aynı rakamları verdiğini iddia etmek gibidir.

Science dergisinde savunulan paralel evrim de tam bu mantıkta uydurulmuş bir hikayeden ibarettir. Yüze yakın genle ve karmaşık moleküler mekanizmalarla kontrol edilen renk desenlerinin birbirine uzak türlerde aynı olması, bu yapıların ayrı ayrı kollardan tesadüfi mutasyonlarla gelişmiş olamayacağını bir kanıttır. Kuşlar aleminde var olan son derece estetik, harika renk desenlerinin, genlerde kodlanmış "bilgi"ye dayalı olması; bir tablodaki fırça darbelerinin bir ressamın varlığını göstermesi gibi, bilinçli tasarıma işaret eder. Kuşları eksiksiz yapılarıyla bir anda Allah yaratmıştır. Ancak evrimi bir dogma olarak benimsemiş evrimciler ne kadar akıldışı olursa olsun tesadüf açıklamasını tasarıma tercih etmekte ve körükörüne bir inançla uydurdıkları paralel evrim masalını "bilim" olarak sunmayı sürdürmektedirler. Bu yüzden paralel evrim iddiası bir "açıklama" değil, "açıklamadan kaçınma" olarak alınmalıdır.

Science dergisine Darwinizm'e verdiği körükörüne destekten vazgeçmesi ve aralarında hayali evrimsel atalardan kalıtımla açıklanamayacak benzerlikler olan canlıların, ayrı ayrı Allah tarafından yaratılmış olduklarını kabullenmesini tavsiye ediyoruz.

[*] Bazı evrimci kaynaklar, bu ikisini ayırıp, farklı tanımlasalar da uzak akrabalar arasında görülen benzerliklerin ayrı kollardan geliştiği iddiasıyla ikisi de aynı mantığa dayanır.

Evrimcilerin iddialarını geçersiz kılan benzerlikler hakkında daha fazla bilgi için bkz.

http://www.darwinizminsonu.com/homoloji_yanilgisi_01.html

1.Hopi E. Hoekstra ve Trevor Price, "Parallel Evolution Is in the Genes," *Science* Vol 303, Issue 5665, 19 Mart 2004, sf. 1779-1781

2.Mundy *et al.* , "Conserved Genetic Basis of a Quantitative Plumage Trait Involved in Mate Choice," *Science* Vol 303, Issue 5665, 19 Mart 2004 sf. 1870-1873.

3.Frank B. Salisbury, "Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution", *American Biology Teacher*, Eylül 1971, s. 336

<https://www.harunyahya.info/makaleler/science-da-paralel-evrim-masali>